

Vojna v Bosne a Hercegovine bola brutálny konflikt sprevádzaný masovými vraždami a vysídlením miliónov ľudí, pričom táto tragédia zanechala nezmazateľné stopy na histórii. Tento brutálny konflikt som sa pokúsil stvárniť hudobnou skladbou, ktorá zachytáva veľmi stručný dej tejto katastrofy. Hudba slúži ako prostriedok na vyjadrenie emócií – strachu, bolesti, smútku i nádeje. V mojej skladbe som využil dramatické kontrasty medzi temnými, disonantnými pasážami a jemnými, melancholickými melódiami, aby som symbolizoval striedanie násilia a zábleskov ľudskosti počas vojny. Dynamicky výraznejšie pasáže odrážajú chaotickú a nepredvídateľnú povahu konfliktu, zatiaľ čo tiché momenty vyjadrujú chvíle utrpenia a tzv. ticho po búrke. Celá skladba je napísaná v tónine d mol. Tónina mol je často spájaná s melanchóliou, smútkom alebo drámou. Tento tónový systém prirodzene vytvára temnejší a emotívnejší charakter, ktorý som zvolil, aby som zdôraznil tragickú povahu vojny a utrpenie, ktoré priniesla. Tónina D mol bola v hudobnej histórii často spájaná s dielami, ktoré vyjadrujú hĺbku emócií – napríklad Mozartovo *Requiem* alebo Beethovenova *Symfónia č. 9*. Moja skladba je rozdelená na tri hlavné časti: Predvojnové obdobie, obdobie vojny a povojnové obdobie. V prvej časti som sa snažil zachytiť relatívny pokoj, ktorý vládol pred konfliktom, no zároveň som do nej vložil jemné náznaky napätia a neistoty. Ako prvé zaznejú husle s celkom neistým, ale postupne sa rozoznievajúcim tónom, akoby sa najprv báli vkročiť do neznámeho, no vtedy zaznejú druhé husle. Zrazu je v skladbe cítiť viac istoty, no naopak sa v nej postupne dá vycítiť napätie a rastúca nervozita. Následne prichádza orgán, ktorý vytvára hranicu medzi prvou a druhou časťou skladby. Zvuky sa začnú preplatať a vytvárajú tzv. dizonanciu. Je cítiť, že niečo sa nezadržiateľne blíži, aj keď ešte nie je úplne zjavné, čo to bude. V tomto okamihu prichádza druhá časť, kde husle a orgán vytvárajú intenzívnejšiu atmosféru, plnú dramatismu a napätia. Husle hrajú melódiu podobnú tej úvodnej, no v dvojnásobne rýchlejšom tempe. S týmto rýchlym a ostrým tónom evokujú chaotické a nepredvídateľné okamihy vojny, zatiaľ čo orgán svojimi disonantnými akordami pridáva hĺbku a vážnosť, akoby zosilňoval zvuk ničivých udalostí, ktoré sa odohrávajú v pozadí. Melódia sa opakuje, pridávajú sa druhé husle hrajúce rozložené akordy, podobné tým, čo hral orgán. Následne prichádza klavír a nahrádza melódiu huslí. Jeho melódia je rýchla a výrazná, vyjadruje urýchlený, nekontrolovateľný pohyb, ktorý sprevádza vojnový chaos. Klavír spoločne s orgánom ukončuje druhú časť skladby a taktiež aj celý vojnu. Vojna sa však nezaobíde bez povojnového smútku, nenávisti a škôd, ktoré zostávajú aj po skončení konfliktu. Toto povojnové obdobie som sa snažil ukázať v poslednej tretej časti skladby, klavírom, ktorý hrá rozložené akordy tzv. arpeggia stvárnajúce všetky tieto emócie. Klavír, jemným tónom, odráža pocit neistoty, ktorý po vojne pretrváva, a skladbu ukončuje durovým akordom, ktorý symbolizuje nádej a možnosť obnovy.